

havde talt om 22½ Mill. Tdr. Land dyrket Areal. Det har jeg ikke gjort, mine Herrer. Stenografernes Referat vil vise, at jeg har talt om 2½ Mill. Tdr. Land besaaet Areal. Naar jeg nævner dette Tal, er det i Henhold til vor officielle Arealstatistik, og jeg nævnte det i Forbindelse med det sukkerroedyrkede Areal paa rigelig 20,000 Tdr. Land. Jeg tager altsaa det besaaede Areal paa den ene Side og det besaaede Areal paa den anden Side, saa at min Konklusion er bygget paa en fuldstændig rigtig Forudsætning.

Hvad saa min Beregning af 30 Kr. pr. Td. Land angaar, vil jeg bede de Herrer et Øjeblik tage Tallene under Behandling. Vi producere 88 Mill. Pund Sukker. En Nedsættelse med ¼ Øre pr. Pund svarer efter min Beregning til 660,000 Kr. aarlig. Naar man anslaa det med Sukkerroer dyrkede Areal til 22,000 Tdr. Land, er det klart, at man ved at dividere de 22,000 ind i de 660,000, netop faar de Tal af 30 Kr. pr. Td. Land, som det ærede Medlem synes at være i Vilderede med at finde. Altsaa det, jeg har sagt, er fuldstændig korrekt, og jeg haaber, at enhver af de Herrer ved at nedskrive mine Tal øjeblikkelig vil kunne overbevise sig om, at jeg har Ret og det ærede Medlem for Horsens Uret.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Ja, jeg tror nok, at naar det ærede Medlem læser Referatet, vil han se, at han støttede sig til Ministerens Udtalelser, og jeg tror ganske sikkert ogsaa, at det vil vise sig, Ministeren udtrykte sig som af mig anført. Jeg tillader mig da foreløbig at have langt større Tro til den højtærede Finansministers Beregninger end til det ærede Medlems. Men under alle Omstændigheder bliver der jo tilbage Sammenligningen mellem det sukkerroedyrkede Areal i Lolland og det samlede besaaede Areal hele Landet over, og de to ere virkelig alt for inkommensurable Størrelser til at kunne sammenlignes.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Johannsen): Saavidt jeg har kunnet forstaa det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), har han ikke hørt mit indledende Foredrag. Han gentog adskilligt derfra, som om jeg ikke havde sagt det i Forvejen,

og jeg maa derfor antage, at han ikke har hørt det. Det ærede Medlem mente, at den højtærede Finansminister havde udtalt, at man forærede Roedyrkerne 30 Kr. pr. Td. Land ved at nedsætte Afgiften, og han regnede saa ud, at hvis man hele Landet over skulde gøre det, blev det 75 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister udtalte, at de 30 Kr. hvilede som en Afgift paa Landbruget, medens Resten hvilede paa Industrien. Deri tror jeg nu ikke, at den højtærede Finansminister har Ret. Men hvis vi gaa ud fra, at han havde Ret, og saa vende det om og sige: nu betales der 30 Kr. pr. Td. Land i Afgift af Sukkerroedyrkingen, og dersom der nu ogsaa skulde betales 30 Kr. pr. Td. Land af dem, der ikke dyrkede Sukkerroer, vilde det blive en Indtægt for Statskassen af 75 Mill. Kr. og det er der ingen, der forlanger. Det ærede Medlem mente, at Begunstigelsen ikke vilde nytte Roedyrkerne noget, idet det ikke vilde vare længe, inden der blev Overproduktion, men den er der i alt Fald ikke endnu, og det er slet ikke sikkert, at den kommer, i hvert Tilfælde dersom Forslaget begrænses til et Aar ad Gangen. Det er ikke saa let, at anlægge Sukkerfabrikker, som man maaske tror. Desuden tiltager Forbruget, som det ærede Medlem selv oplyste, ikke blot i Forhold til Folkemængdens Tiltagen, men ogsaa i Forhold til hvert Individ. Vore Bestræbelser gaa kun ud paa at bevare det indlandske Marked for det danske Sukker, ligesom man søger at bevare det for andre danske Varer. Lykkes det, kunne vi ogsaa taale en lille Overskudsudførsel. Jeg vil gentage, at dersom det skulde lette Forslagets Gennemførelse, at det indskrænkes til at gælde for et Aar ad Gangen, kunne vi naturligvis godt gaa med dertil.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) Ordet.

Køedt: Det ærede Medlem, der nys talte, søgte at klargøre for Tinget, at Sukkerroedyrkerne vare mindre heldig stillede end det øvrige Land, fordi der paa dem hvilede en Afgift, som andre vare fri for. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Sukkerroedyrkerne i Virkeligheden ere noget beskyttede, medens hele det øvrige Landbrug er fuldstændig ubeskyttet. Fordelen er følgerig paa Sukkerroedyrkerens Side.